

нѣмски градове; туй било въ първото негово пжтешествие (1697 год.). Гражданскитѣ свирения както и черковнитѣ музикални пѣния произвели въ него особено впечатление. Той викалъ при себе си музикитѣ, каралъ го да му свирятъ и билъ много задоволенъ да ги слуша; тогавашната музика състояла изъ гърмогласни рогове и широки трѣби; Петръ при завърщанieto си въ Руссия, основалъ подобна една музика за собственното си удоволствие. Бандата са състояла изъ петъ души: двоица съ рогове, двоица съ трѣби а пятия съ фогота; и петимата получавали добри заплати, често свирили предъ императора и имали всегда при себе си по двоица млади ученици русси, които учили и обучавали. Петръ, по собственния си вкусъ, избралъ тѣхъ древня музика, при всичко, че тя са употрѣбявала само въ Германия, и то въ черковитѣ и въ священнитѣ заведения.

Слѣдъ учреждението регулярни полкове по нѣмскій образецъ, са ввела и нѣмската воена музика, която и принудила, тѣй да кажемъ, господаря малко-по-малко да остави първата си любима музика изъ трѣби и рогове; всѣкога когато са находинъ въ разговоръ и угощение съ своитѣ си генерали и офицери, той предпочиталъ да имъ свиря повечето военната музика.

Слѣдъ учреждението флота и адмиралство обаче, първата музика, която са ввела тамъ били трѣбитѣ, и всѣкога когато отивалъ монарха да са занимава въ адмиралството, особенъ войникъ длженъ билъ да извѣсти дохожданието му съ изсвирванието съ трѣбата; тѣзи сжщата адмиралска музика свирила и когато монарха са веселилъ въ флотскитѣ си офицери и кораблестроители. Холандската черковна музика са тоже понравила на Петра, и той, щомъ пристигналъ въ Петербургъ, я ввелъ въ крепостната